

Bij deze COURANT wordt een BIJVOEGSEL gratis uitgegeven.

OOSTINDIËN.

BATAVIA den 25 Februarij.

Zijne Excellentie de commissaris-generaal over Nederlandsch-Indië, de burggraaf du Bus de Giesignies, is, des namiddags van den 8 dezer, met Zr. Ms. fregat *Bellona* op deze reede aangekomen en dadelijk van wegen den fungerenden gouverneur-generaal, door eene commissie, bestaande uit den algemeenen secretaris, den resident van Batavia en den kommandant der eerste groote militaire afdeeling, begroet. Zijne Excellentie stapte aan wal en begaf zich naar het hôtel van den fungerenden gouverneur-generaal, welke met de leden der regering hem met alle aan zijnen hoogen rang verschuldigde eerbewijzingen ontving.

Den 4den heeft de luitenant gouverneur-generaal, de generaal de Kock, eene publicatie uitgevaardigd, waarbij aan alle ambtenaren en ingezetenen kennis gegeven wordt, dat Zijne Exc. de burggraaf du Bus, bij besluit van Z. M., tot Hoogstdezelfs commissaris-generaal over Nederlandsch-Indië benoemd is, met de vereischte magt, om, als Hoogstdezelfs vertegenwoordiger in die gewesten, staar van zaken aldaar na te gaan en de noodige voorzieningen te doen plaats grijpen, overeenkomstig Zijner Majesteits bedoelingen en den hem gegeven last-brief; terwijl de regering van Nederlandsch-Indië in de uitoefening zal blijven van het dagelijksch bestuur, onder zoodanige wijzigingen, als van wegens Z. M. door Hoogstdezelfs commissaris-generaal zullen worden vastgesteld.

Hierop heeft Zijne Exc. de commissaris-generaal den 8sten, bij eene proclamatie, de medewerking ingeroepen van allen, die in hoogere of lagere bedieningen geplaatst zijn, ten einde te voldoen aan de zware taak, hem door Z. M. opgelegd. In deze proclamatie zegt Zijne Exc. onder anderen:

„De Koning heeft in zijne wijsheid alreeds de noodige maatregelen genomen, om den min gunstigen staat, waarin zich de geldmiddelen van Nederlandsch-Indië, ten gevolge van een zamenloop van verschillende oorzaken, bevinden, on- verwijld te herstellen en op eenen vasten en geregelden voet te brengen.

„Maatregelen zullen vereischt worden, om de zaken op den eenmaal geregel- den voet te houden en alle nieuwe verachtering in den financiën staat, steeds zoo noodlottig voor het algemeen belang, voor te komen. Zij zullen met die gematigdheid genomen worden, welke de aard der zaken toelaat. Wellicht kun- nen zij voor het oogenblik, in meerdere of mindere mate, eenigen invloed uit- oefenen, min gunstig voor de belangen van dezen en genen, die zich in public- ke betrekkingen geplaatst vinden; doch ik vertrouw, dat de overtuiging van der- zelve noodzakelijkheid te stellig en te algemeen zal zijn, dan dat niet dezulken die er door mogten getroffen worden, dezelve als goede ingezetenen en getrouwe onderdanen zullen billijken.”

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJKEN.

BERLIJN den 19 Junij.

Het standbeeld, dat Z. M. de Koning voor den veldmaarschalk Prins Blucher van Wahlstadt alhier heeft laten oprigten, is gisteren morgen vroeg onthuld ge- worden, en staat nu daar als een waardig gedenkteeken voor den vereeuwigden en als een nieuw sieraad van de hoofdstad. Het standbeeld is, met inbegrip van het voetstuk, 24 voeten hoog en van gegoten brons. De beeldzuil zelf, ongeveer 11 voeten hoog, stelt den held in generaals-uniform voor, over welke een veld- mantel geslagen is, die den rechterarm vrijlaat. Het hoofd is ongedekt en half over den linker schouder gewend; de regter houdt het bloote zwaard; de linker voet is op een omvergeworpen vijandelijk kanon geplaatst. Het 13 voeten hooge voetstuk is op de 4 kanten met reliëfs versierd, welke deels van eene allegori- schen aard zijn, deels op de gebeurtenissen van 1813 tot 1815 betrekking hebben.

HAMBURG den 20 Junij.

Men meldt van den Rijnkant, dat de vorst von Metternich eerlang op den Jo- hannisberg wordt gewacht; — dat zulks aanleiding geeft tot het gerucht, als of er weldra onderhandelingen zouden plaats hebben over eenige gewichtige Deutsche aangelegenheden, als de Rijnvaart, het tolwezen, het bondsleger en wat des meer zij.

GROOTBRITANNIË.

LONDEN den 21 Junij.

Men is zeer onaangenaam verrast geworden, door het bericht, dat, de Koning van Ava het tot stand gebragt vredes-traktaat niet hebbende geratificeerd, de Britsche generaal Campbell het geraden heeft geoordeeld, om dadelijk de vijande- lijkheden te hervatten; — dat hij dien ten gevolge den 20 Januarij de rivier voor Prome is overgetrokken en Melloun, met alle de artillerie, booten, am- munitie en een klein gedeelte van de schatkist, welke zich daarin bevonden, stormenderhand heeft vermeesterd en de vijand met groot verlies en in groote verwarring op de vlugt gejaagd. Bij dit gevecht zijn de kolonel Sale en de ma- joor Frith gevaarlijk gewond en hebben de Engelsche troepen omtrent twintig man verloren.

FRANKRIJK.

PARIS den 18 Junij.

Het ministerieel avondblad meldt, volgens schrijven van Rio-Janeiro, van den 5 Mei, dat de Keizer van Brazilië, bij akte van den 2 Mei, afstand van de kroon van Portugal gedaan en zijne regten op dat Koninkrijk overgedragen heeft aan zijne dochter, donna Maria-da-Gloria, prinses van Beira, welke verloofd zal worden aan haren oom den infant don Miguel. Deze prinses is thans zeven ja- ren oud. Men weet, dat don Miguel zich sedert eenigen tijd in Oostenrijk op- houdt en aldaar zijne opvoeding ontvangt.

— Men verzekert, dat de heer Bojard, van Rouaan, een millioen achttmaal honderd-duizend francs gegeven heeft, om de zaak der Grieken te ondersteunen, welke som voldoende is om eene expeditie te voltooijen, die door zeer kundige militairen beraamd is en wier uitslag beslissend kan zijn in den strijd der Oos- tersche Christenen tegen de magt der Turken.

— Van Barcelona schrijft men, dat er een Algerijnsch eskader op de kust ver- schenen is, hetwelk op de Spaansche koopvaardij-schepen jagt maakt en reeds drie derzelven op de hoogte van Villanueva heeft genomen. Dit brengt er den handel, die reeds zoo aanmerkelijk verminderd is, in groote verlegenheid en zal de kooplieden noodzaken, om zich van Engelsche schepen tot het vervoeren hun- ner goederen te bedienen. De Deij van Algiers eischt zes millioenen van Spanje en volgens de bevelen van het gouvernement, moet Katalonien die som opbre- ngen; dan, eer dit geschieden kan, vreest men, dat de koopvaart schrikkelijk zal te lijden hebben.

NEDERLANDEN.

BRUSSEL den 22 Junij.

De administrateur der nationale milite heeft beslist, dat de lotelingen, welke, bij gebrek van de bepaalde lengte, aanspraak op finale vrijstelling hebben, bij hun verschijnen daartoe voor den militieraad hun 23ste jaar moeten zijn ingetre- den. Deze beslissing is het gevolg van de verschillende uitleggingen, welke dien- aangaande aan de wet op de nationale milite zijn gegeven.

— Den 26 dezer zal het kanaal van Pommerocul naar Antoing, waardoor de Nederlandsche schepen van de vaart door Condé en over het Fransch grondge- bied worden ontheven, voor de scheepvaart geopend worden.

— Een dagblad zegt, dat de Koning van Pruisen de Pausselijke bullen, be- trekkelijk het jubilé en de vrijmetselaars, geweigerd heeft te bekrachtigen.

AMSTERDAM den 22 Junij.

Des avonds van den 19 dezer heeft deze stad het genoegen gehad, Zijne Ko- ninklijke Hoogheid prins Frederik der Nederlanden, met de Prinses, deszelfs ge- malin, binnen hare muren te zien aankomen.

Eene commissie uit de regering dezer stad heeft den volgenden morgen de eer gehad, Hunne Koninklijke Hoogheden, den Prins en Prinses der Nederlanden, van wege de stad Amsterdam, het kostbare en fraaie zilveren tafelerk en bu- set aan te bieden, hetwelk door Hunne Koninklijke Hoogheden gracieuslijk is ontvangen.

Heden morgen, te half negen uur, hebben Hunne Koninklijke Hoogheden de Prins en Prinses der Nederlanden deze stad verlaten.

— Gisteren werd alhier voor de stad eene proeve genomen van het stoom- zeeschip *Noord-Holland*, door de Staten van het gewest, ten behoeve van han- del en zeevaart gebouwd. Deze togt, welke door het bijzijn van HH. KK. HH. prins Frederik en de Prinses zijne gemalin vereerd werd, voldeed volkomen aan de verwachting.

Deze stoomboot, meer bijzonder geschikt om de schepen van handel en van marine, bij alle winden, uit en in de haven van het Nieuwe Diep en het Texelsche zeegat te brengen, zal het oponthoud, hetwelk bij het naderen of uitgaan van die, in hare soort eenige haven van Europa, met sommige wind- streken werd ondervonden, doen wegvallen, en even daardoor voor de zeevaart een belangrijk voordeel en grootere mate van zekerheid aanbrengen.

PURMEREND den 20 Junij.

Het in de nabijheid dezer stad gelegen bedijk en drooggemaakt meer, de *Wijde Wormer*, groot 1251 Nederlandsche bunders, hetwelk, ten gevolge van den buitengewoon hoogen stormvloed van den 4 en 5 Februarij 1825, op Zon- dag morgen den 6 van die maand, 4 ellen, 25 duimen à 4 ellen, 50 duimen diep onder water vloede, is heden volkomen droog gekomen, en alzoo binnen den tijd van één jaar, na de volledige digting der in den ringdijk van dit meer gevallen doorbraak.

Deze spoedige ontleding is men, behalve aan de gewone op dit meer staan- de watermolens, aan de krachtadige en bestendige werking der stoom-machines verschuldigd, welke Z. M., onzen geëerbiedigden Koning, in het verleden jaar heeft doen stichten, om de ongelukkige eigenaren der gronden van het meer, zoo spoedig mogelijk, hunne haardsteden en bezittingen terug te geven; hetgeen te meer opmerkelijk is, daar de droogmaking van zoodanige plassen gewoonlijk eenige jaren vordert.

ROTTERDAM den 21 Junij.

Maandag avond, omstreeks negen uren, was er te Antwerpen voor de Protes- tantsche kerk een oploop van omtrent vijf honderd menschen, welke derwaarts gekomen waren op het gerucht, dat zich des avonds spoken in die kerk ver- toonden; terwijl vele lieden verzekerden die kwade geesten te hebben gezien. De politie en eenige patrouilles pompiers hebben deze ligtgeloovigen uiteen doen gaan, na hen aangetoond te hebben, dat de spoken, die zij meenden te zien, niets anders waren, dan het uitwerksel van den maneschijn op de juist geschuur- de kerkkroonen, hetwelk telkens verdween, wanneer eene wolk de maan verduisterde.

ARNHEM den 23 Junij.

Heden avond, omstreeks zes uren, zijn Z. K. H. Prins Frederik Willem, broe- der van Z. M. den Koning van Pruisen, Hoogstdezelfs gemalin, benevens een zoontje van dit vorstelijk paar, alhier aangekomen, en na een half uur in het posthuis en logement de *Zon* vertoeft te hebben, naar het Loo vertrokken, waar zich onze Koninklijke familie thans bevindt. Aldaar wordt, naar men vernemen, eerstdaags ook verwacht Z. K. H. de Kroonprins van Pruisen, die over Delfen en Deventer zal komen.

Aankomst en vertrek van Schepen.

Den 12 Junij is te Riga gearriveerd: kapit. H. J. Scholtens, voerende het schip *de Goudvisch*. Den 16den te Dantzig: kapit. Jan J. Rink, met het kof- schip *de Vrouw Jacoba*.

•• Heden avond overleed, tot mijne en mijner drie Kinderen bittere droef- heid, mijn waarde Man HENDRIK STEGHGERS, in den ouderdom van ruim 69 jaren.

Groningen
den 22 Junij 1826

H. G. A. J. K. E. M. A.,
Widw. H. STEGHGERS.

•• Onze ouderharten werden op nieuw gewond, door het overlijden van ons veelgeliefd jongste Zoontje JANNES, in den jeugdigen leeftijd van 5 jaren en bijna 2 maanden. Diep bedroefd, geven wij hiervan kennis.

Groningen
den 22 Junij 1826.

D. V. A. N. D. E. R. W. E. R. P.,
Leedaanzegger.
J. V. A. N. D. E. R. W. E. R. P.,
geb. V. A. N. D. E. R. W. O. U. D. E.

•• Ons zeer geliefd Zoontje JOHANNES ERNESTUS, ruim een jaar oud, overleed heden morgen, na eene ongesteldheid van slechts eenige dagen.

Groningen
den 22 Junij 1826.

H. G. W. I. N. T. E. R.,
E. W. I. N. T. E. R.,
geb. B. U. L. T. H. U. I. S.

•• Heden overleed, aan verval van levenskrachten, de Heer J. F. PHAFF, in leven Heel- en Vroedmeester te Grootegast, in den ouderdom van circa 75 ja- ren en na eene echtvereeniging van bijna 52 jaren. Dienende deze tot kennisge- ving aan vrienden en bekenden.

Grootegast
den 23 Junij 1826.

A. B. U. I. J. S.,
Widw. J. F. PHAFF.

•• BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN DER STAD APPINGEDAM ge- denken, op Donderdag den 6 Julij aanstaande (en vervolgens telken jare op den EERSTEN DONDERDAG in de maand JULIJ), te laten Verharddraven en aan den Eigenaar van het snelstdravend Paard vrij te Vereeren: een ZWAAR met GOUD GEMONTEERDE ZWEEP tot Prijs; en aan den Eigenaar, wien Paard het laatst mede in de Baan draaft: een ZWAAR met ZILVER GEMON- TEERDE ZWEEP tot Premie; waarop alle Paarden zullen worden toegelaten, welke tot genoegen der Keurmeesters zijn en alhier nog geen Prijs hebben gewonnen.

De Paarden, die mede zullen Draven, zullen daartoe, des voormiddags vóór elf uren, op het Raadhuis moeten worden aangeteekend, en te elf uren voor het- zelve aanwezig zijn, om Gekeurd te worden, terwijl het Rijden precies te twee uren een aanvang zal nemen.

Appingedam
den 12 Junij 1826.

Op last van Heeren Burgemeester en Wethouders voornd.:
H. J. B. E. B. I. N. G. H.,
Secretaris.

•• BURGEMEESTEREN VAN WINSCHOTEN, OUDE EN NIEUWE PEKEL- A, benevens de DIJKREGTEREN VAN WINSCHOTEN, gedenken Uitbesteden: het GRAVEN van het HOOFDDIEP, van af het Rensel-Perlaat tot Winschoten, zijnde plus minus 2500 Ellen lengte. Deze Uitbesteding zal geschieden op Don- derdag den 6 Julij 1826, des namiddags te 2 uren, ten huize van den Verlaats- meester ABEL R. POT, op de Winschoterzijl.

•• Nog wordt bekend gemaakt, dat de PASSAGIE van WINSCHOTEN naar WESTERFOLDE EERSTDAAGS staat G. E. S. T. R. E. M. D. te W. O. R. D. E. N. we- gens de VERNIEUWING van de KLABRUG de Hooge Brug, waarvan de da- gen nader zullen worden bekend gemaakt.

De Burgemeester van Winschoten:

E. P. O. S. T.

•• DE VOLMAGTEN TOT DE BEDIJNING DER KWELDERLANDEN ACH- TER UITHUIZEN EN UITHUISDER-MEDEN maken bij deze bekend, dat de UITBESTEDING van het LEGGEN van DEN DIJK met DIENS OPDIJK en STEENEN POMP, op den 17 dezer te Uithuizen gehouden, door Z. Exc. den Heer GOUVERNEUR DEZER PROVINCIE, bij Besluit van den 20 dezer, no. 31, is GEIMPROBEERD. Zij zullen niettemin, zoo spoedig mogelijk, tot eene NIEUWE UITBESTEDING overgaan; zoo echter, dat met het WERK niet in dit jaar, maar vroeg in het aanstaande VOORJAAR, een aanvang zal wor- den gemaakt. Van den dag van deze nieuwe Uitbesteding zal aan den Gegadig- den, zoo in deze als andere Provincien, tijdig kennis worden gegeven, ten ein- de alle mogelijke Concurrentie te bevorderen.

Namens Volmagten voornd.:
De Secretaris H. B. M. U. L. L. E. R.

DE VOLMAGTEN TOT DE BEDIJNING ACHTER UITHUIZEN EN EEN GEDEELTE VAN UITHUISDER-MEDEN, berigten bij deze aan ALLE, welke INGESCHREVEN hebben op de NEGOTIATIE van HONDERD VIJFTIG DUIZEND GULDENS, benoemd tot die ONDERNEMING, dat, alzoo de Heer GOUVERNEUR DEZER PROVINCIE, bij Besluit van den 20 dezer maand, no. 31, de gedane UITBESTEDING heeft GEIMPROBEERD, de Inschrijvingen, ten dezen gedaan, ook nu worden gehouden voor VERVALLEN; dat evenwel binnen kort de HERBESTEDING van dit WERK zal geschieden, om op het aanstaand VOORJAAR te beginnen, de NEGOTIATIE ANDERMAAL zal worden OPENGESTELD te FOURNEREN, zoodanig, dat de Inschrijvingen zullen geschieden op Mei 1827 en volgende Maanden, en op zoodanige Voorwaarden, als nader zullen worden bekend gemaakt; wordende hiermede de AANKONDIGING, in de Courant van den 23 dezer, no. 50, geplaatst, gehouden als NIET GESCHIED.

Namens Volmachten voorud:
De Secretaris H. B. MULIER.

Mr. U. E. STHEEMAN, Notaris te Scheemda, is voornemens, ter instantie van de Heeren EIGENAREN van ENAEMA BORG, te Midwolda, publiek Uitebesteden:

I. De ARBEIDSLOONEN, welke vereischt worden tot het volvaardigen van een nieuw HOUTEN VERLAAT, zullende liggen in deszelfs Vaart of Wijk van hunne Veenen, in Scheemder-Meer, onder Midwolda, aan de Trekvaart, tusschen de Scheemder-Meerder-Weg en de Klooster-Tille.

II. De ARBEIDSLOONEN, vereischt wordende tot het maken van een nieuwe OPHAAL-BRUG in den Rijkweg aldaar.

Deze Uitebesteding zal zijn op Zaterdag den 1 Julij 1826, des voormiddags te 10 uren, ten huize van den Kastelein E. J. STUURWOLD, te Scheemda; alwaar de Bestekken en Teekenen van heden af aan ter lezing liggen. Terwijl er voorts nader onderrigt te bekomen is bij den Opzichter BRAAMHORST, wonende bij gemelde Wijk.

U. E. S T H E E M A N.

De COMMISSIE VAN ADMINISTRATIE OVER DE GEVANGENISSEN te LEEUWARDEN zal, op Woensdag den 5 Julij aanstaande, des namiddags te 4 uren, onder nadere approbatie van den Heer STAATSRaad, Administrateur voor de Gevangenis, in het openbaar Aanbesteden, de Leverantie der navolgende GRONDSTOFFEN, voor den Arbeid der Gevangenen in het Huis van Reclusie en Tuchtiging, te Leeuwarden, bestaande in:

- I. 8000 pond. BLANKE VRIESCHE BLOOTWOL, . . . in 6 Loten.
- II. 4000 " GEWASSCHEN SCHEERWOL, 3de kwaliteit, in 4 "
- III. 6000 " op SCHAAP GEWASSCHEN WITTE OVER-IJSSELSCHIE BREVIER SCHEERWOL, . . . in 4 "
- IV. 2000 " NATUREL DITO, . . . in 2 "
- V. 6000 " op SCHAAP GEWASSCHEN WITTE NORDER SCHEERWOL, . . . in 4 "
- VI. 2000 " NATUREL DITO, . . . in 2 "
- VII. 2000 " VRIESCHE FIJNE GRIJZE BLOOTWOL, . . . in 4 "
- VIII. 2000 " VRIESCHE FIJNE GELE BLOOTWOL, . . . in 4 "

Die hieraan gading maakt, kome ter bepaalden tijd in het Huis van Reclusie en Tuchtiging voornoemd, alwaar de Condities van Aanbesteding en de Monsters, waarnaar geleverd zal moeten worden, ter lezing en bezigtiging zullen voorhanden zijn, van den 1 Julij af tot den dag der Aanbesteding toe. En zullen de Biljetten van Inschrijving aan gemeld Huis moeten zijn bezorgd des namiddags te één uur van dien dag, na welken tijd er geene Biljetten meer kunnen aangenomen worden.

Leeuwarden De Commissie van Administratie voornoemd.
den 20 Junij 1826. Namens dezelve:
M. S. DE W A L,
Secretaris.

Het publiek wordt verwittigd, dat, OM REDENEN, de HARLINGERSTOOMBOOT, vóór nadere Annonce, NIET ZAL VAREN.
Groningen den 26 Junij 1826.

Mr. E. J. OFFERHAUS, Advokaat en Notaris, te Groningen, gedenkt, op Dingsdag den 4 Julij 1826, des avonds te 7 uren, ten huize van den Logementhouder L. VAN DER MOLEN, aan de Groote Markt, te Groningen, publiek te doen Veilen en Verkoopen:

I. Eene KOOPMANS BEHUIZING, staande te Groningen, ten Zuiden tusschen de beide Der A-poorten, op vrij eigen grond, geteekend letter A, no. 53 V en Rood T, no. 44, wordende door P. L. ZUIDERBAAN bewoond.

II. Eene LIJNBAAN, gelegen te Groningen, bij de Driemolen-drift, aan de Stads-wal; benevens alle de daarbij behoorende LOSSE GOEDEREN; kunnende een groot gedeelte van het Koopschat, naar 5 pro cent des jaars, provisioneel over het verkochte blijven staan.

Zullende de Bewijzen van Eigendom en Veil-Condities op de gewone plaatsen ter lezing liggen.

E. J. OFFERHAUS,
Advokaat en Notaris.

Mr. E. J. OFFERHAUS, Advokaat en Notaris, te Groningen, gedenkt, op Dingsdag den 11 Julij 1826, des avonds te 7 uren, ten huize van den Kastelein J. EEKHOFF, Tz., aan de Groote Markt, te Groningen, en wel het 1ste Perceel, ten overstaan van het VREDEGEREGT, van het 1ste Kanton Groningen, publiek te Koop te presenteren:

I. Eene BEHUIZING, staande ten Noorden in de Noorder- of derde Kerkstraat, te Groningen, op vrij eigen grond, get. II, n°. 60 V, rood N, n°. 198, laatst door wijlen K. SOBERING bewoond.

II. Eene WONING, staande ten Oosten in de Slemenderstraat, te Groningen, get. A, n°. 293 V, rood T, n°. 141, wordende door H. M. DEELMAN en Vrouw bewoond; en,

III. Eene WONING, staande ten Zuiden naast de voorgaande, get. A, n°. 294 V, rood T, n°. 142, wordende A. M. HEKEMA en Vrouw bewoond. Om op den 1 November 1826 te aanvaarden.

De helft van het Koopschat kan over de percelen 2 en 3 blijven staan. Zullende de Bewijzen van Eigendom en Veil-Condities, op de gewone plaatsen, ter lezing liggen.

E. J. OFFERHAUS,
Advokaat en Notaris.

Ten overstaan van Mr. WILLEM JAN QUINTUS, Advokaat en openbaar Notaris, residerende te Groningen, zullen, op Dingsdag den 18 Julij 1826, des avonds te zeven uren, ten huize van de ERVEN wijlen B. BRUINS, in de Groote Toelast, aan de Groote Markt, aldaar, ten verzoeken van de ERFGENAMEN van wijlen den Hoog Welgeboren Heer P. R. SICKINGHE en Mevrouw, publiek worden te Koop gepresenteerd:

I. Eene hechtsterke, roijale en wel doortimmerde HEEREN BEHUIZING, met een spatieuze TUIN, daarachter, geteekend letter M, no. 73 V, rood letter C, no. 180, staande en gelegen op vrij eigen grond, aan het Martini Kerkhof, op den hoek van de St. Jansstraat, te Groningen, door gemelde ERFGENAMEN in eigendom wordende bewoond.

II. Eene groote en net doortimmerde HEEREN BEHUIZING, staande ten Zuiden in de St. Jansstraat, achter het perceel no. 1, op eigen grond, wordende door den Heer L. WICHERS en Mevrouw bewoond.

III. Eene groote KAMER, met eene opene PLAATS, geteekend rood letter C, no. 46, staande Noordzijde in de Popkenstraat, of zoogenaamde Pontjesstraat, door H. VAN DER MOLEN bewoond.

IV. Eene VROUWEN ZITPLAATS, in de Martini Kerk alhier, zijnde de middelste Plaats in de eerste vaste Bank, voor het voormalig Prinsen Gestoele, geteekend no. 176.

V. De VASTE en ALTOOSDURENDE BEKLEMMING van het ZUIDERDEEL of WEDERHELT van het MUNNIKKEVEEN, groot plus min. 22 Bunders, 11 Roeden en 85 Ellen Land, gelegen in den nieuws ingedijkten Polder, onder Oost- en Finsterwold, van af de Binnen Barmstoot van den Dijk, in 1769 gelegd, tot over de Buitenbarm der Dijk, in 1819 gelegd; zullende jaarlijks op Midwinter, aan den Kooper van no. 6, tot vaste huur doen f 356 — 00.

VI. De EIGENDOM van opgemeld Land.

VII. De VOLLE EIGENDOM van het AANWAS of KWELDER, achter het perceel no. 5 gelegen, groot plus minus 1 Bunder, 74 Roeden, 4 Ellen, van af de Buitenbarm der Dijk, in 1819 gelegd, tot aan de zoogenaamde Rode Lijn. Om voorzeide percelen te aanvaarden, als volgt: De Gebouwen en Zitplaats.

op den eersten November 1826, het Land zoodra hetzelve van de Vuchten zal zijn ontbloot en de Eigendom dadelijk na den finalen Toeslag.

Mr. HERMAN TRIP, openbaar Notaris, residerende te Groningen, is voornemens, op Dingsdag den 25 Julij 1826, des avonds te 7 uren, ten huize van den Kastelein J. EEKHOFF, aan de Groote Markt, te Groningen, publiek te Verkoopen:

I. Eene net doortimmerde BEHUIZING, gemerkt letter X, no. 4 V, staande ten Zuiden aan de Vischmarkt, tusschen de Harderinne- en Folkinge-straten, te Groningen, op eigen grond, met een TUIN en BLEEKVELD er achter, wordende door den Makelaar R. SWARTWOLT en Vrouw in eigendom bewoond; en,

II. Een groot PAKHUIS en ruime STALLING, staande ten Noorden in de Breede-gang, ten Oosten van den Tuin, achter het perceel no. 1.

Om op 1mo November 1826 te aanvaarden.

Gemelde Goederen kunnen daags bevorens en op den dag van Verkoop, des namiddags van 2 tot 5 uren, bezigtigd worden, en de Condities van Verkoop zullen, drie dagen bevorens, ten huize van Verkoop en ten Kantore van den ondergeteekenden, ter lezing liggen.

Mr. H. T R I P,
Notaris en Procureur.

VOOR HET NIEUWE BOELHUIS

zal, op WOENSDAG den 28 Junij 1826, des namiddags te 5 uren, worden Verkocht: eene aanzienlijke partij beste MANS en VROUWEN KLEEDEREN, fijn LINNENGOED, BEDDEGOED, een LEDEKANT met Stisen Gordijnen, voor één Persoon, beste GLADMANGEL, onderscheidene HUISMEUBELN, alsmede plus min. 100 Nederlandsche ponden beste CHOCOLADE, bij partijtjes te Verkoopen, en veel meer andere GOEDEREN. Te bezien voor de Verkoop, van 2 tot 4 uren.

VERKOOPING VAN MANUFACTUREN.

Aanstaande DONDERDAG en VRIJDAG, den 29 en 30 dezer, telkens des namiddags te 2 uren te beginnen, zal, ten overstaan van J. L. FOLKERS, Deurwaarder bij de Regtbank van Koophandel, te Groningen, ten huize van den Kastelein A. S. KLOOSTERMAN, buiten de Steentil-poort, op Oosterhoogebrug, op gewoon credit, aan de meestbiedenden worden Verkocht: eene frissche partij fijne en andere LAKENS, KALMUK, DUFFEL, BAAIJEN, VIJSCHACHT; voorts allerhande GEKLEURDE KATOENEN, PAARSCHIE, ROODE en andere DOEKEN, BOMBAZIJN, onderscheidene soorten van WITTE HEMDELINNEN, DITO voor LAKENS en WIJTELS, en veel meer andere ARTIKELS van dien aard, die alsdan ter Tafel zullen worden gebracht.

LEEST HIER.

Op DONDERDAG avond, den 29 Junij aanstaande, gedenkt P. VAN DER MOLEN, buiten Der A- en Krane-poort, in zijn Buitenwezen de Uitspanning, D A N S P A R T I J te geven. Men zal zorgen voor eene goede Directie.

NB. Bovengenoemde beveelt zich verder in de gunst van zijne Stad- en Landgenooten, tot het houden van MAALTJIDEN zoo wel, als POTVERTERINGEN. Ook zal hij, tot meerdere genoegens van zijne begunstigers, altoos eenige WAGENS in gereedheid houden, om na het Eten een TOGTJE te KUNNEN RIJDEN.

HOUTVEILING.

Ten overstaan van den Griffier J. VEENHOVEN, Ht., zal er, op Donderdag den 29 Junij 1826, des morgens te 10 uren, bij den Molen de Jonge Wolf, bij Groningen, onder Houtkoopers, worden Geveild en Verkocht: eene groote Kofslading NOORDSCHE VUREN Maats en Overmaats BALKEN en JUFFERS.

Met permissie van den Heer BURGEMEESTER en ASSESSOREN DER GEMEENTE WINSUM, zijn de GEZAMENLIJKE KASTELEINS van Winsum en Obergum voornemens, op Zaterdag den 1 Julij 1826, te laten Verhardraven: TIEN TIEN GULDEN STUKKEN, zonder inlage van penningen; hierop zullen alle Paarden worden toegelaten, die na genoegens en goedkeuring der Keurmeesters zijn. De Keuring der Paarden zal plaats hebben ten huize van J. J. VONK, te Winsum, des namiddags te 1 uur, terwijl de Rijding precies te 2 uren een aanvang zal nemen.

ADVERTENTIE.

VERLOTING DER SCHOONE UITGESTREKTE, MET HOOG ADELIJKE REGTEN VERBONDENE GROOTE RENTEGEVENDE HEERLIJKHEID.

Bij besluit van Z. M. den KONING DER NEDERLANDEN, d. d. 31 Maart 1826, no. 114, zijn de ondergeteekenden gemagtigd tot het Debiteren van AANDELEN in bovengemelde HEERLIJKHEID, waarvan de Trekking onherroepelijk geschiedt den 31 Julij aanstaande te Weenen, onder Directie der KEIZERLIJKE HOFKAMER van de HEERLIJKHEID ZHURIDKI, met zijne uitgestrekte LANDERIJEN, VIJF rijk bevolkte DORPEN, KOORN- en OLIEMOLENS, BIERBROUWERIJEN en BRANDERIJEN, PACHTHOEVEN en BOSSCHEN, gelegen in het Koninkrijk Bohemen, bij Praag, met eene AFLOSSING-SOMMA, bij niet aanvaarding, van f 150,000 w. w. Ten 2den: het groote en schoone GEBOUW, in de Koninklijke Residentie-stad Praag, met eene AFLOSSING en SOMMA van f 75000 w. w. Ten 3den: de RIJKE RENTEGEVENDE ALUIN- en VITRIOL-FABRIJK, met eene AFLOSSING van f 25000 w. w.; benevens 10363 PRIJZEN in baar Geld, ten bedrage van f 179937, en alzoo een gezamenlijk bedrag van f 420937. De verdeling der PRIJZEN is zoodanig, dat bijna het 9de AANDEEL een PRIJS moet trekken, alles in het Plan nader beschreven. De Prijzen worden door de Heeren GOLL & Co., te Amsterdam, als daartoe door het Bankiershuis te Weenen belast, na bekomen berigt, ingecasseerd en uitbetaald. De, op bevel des Konings alhier geviseerde en geregistreerde, originele AANDELEN zijn, a f 12 — 50, met een PLAN, bij den ondergeteekenden te bekomen, bij wien de originele gedrukte LIJSTEN, na de Trekking, verkrijgbaar zullen zijn.

L. D E U T Z & Co.,
Kantoor Warmoesstraat, over de St. Annastraat,
onder no. 176, te Amsterdam.

NB. BESTELLINGEN worden aangenomen te Groningen, bij W. BREEDHOFF, Banketbakker in de Oude Kijk-in't Jatstraat. Brieven franko.

UIT DE HAND TE KOOP, om voort aan te vaarden: een groote TUIN, waarin vele vruchtdragende Boomen, gelegen in de Stad. Te bevragen bij den DRUKKER DEZER.

NB. UIT DE HAND TE KOOP: een ligte SCHUIFWAGEN, zijnde zoo goed als Nieuw. Te bevragen bij E. SEBENS, Mr. Smid in de Schuitmakersstraat.

OOSTINDISCHE PAREL-SAGO.

Deze fraaije, kleinkorrelige SAGO, die voor omtrent 30 jaren sterk in gebruik was, en in alle huishoudelijke zaken, vooral in Soepen, weeters hare gemakkelijke oplosbaarheid, slechts door eene ligte koking, alsmede door hare aangename en fraaije oplossing, boven andere Sago's de voorkeur verdient, is thans weder aangevoerd geworden, en door den ondergeteekende voor 50 centen het halve Ned. pond verkrijgbaar gesteld bij den heer E. F. A. ROST, Kruidenier in de Oude Ebbingestraat alhier; bij wien tevens zijne gerenomeerde GOMMA, voor Teringachtige, met de Borst- en aan Maagkwalen sukkelende en Hoestende lijdens met succes gedebiteerd wordt; als ook deszelfs aangenaam zamengeseld KINA-BITTER, dat in zoete Wijnen een aangenaam en versterkend Likeur oplevert.

J. C. H. v. H A R I N G S M A,
Apotheker te Leeuwarden.

Bij de Gekwalificeerde Collecteurs S. J. VAN COEVORDEN & ZOON, aan de Vischmarkt, te Groningen, zijn te bekomen, voor de VIJFDE KLASSE der 134ste KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE LOTERIJ, welke op Maandag den 3 Julij 1826 aanvangt te trekken, LOTEN en GEDEELTEN van DEZELVE in KOOP en voor ALLE KLASSEN, volgens Prijs-Courant; alsmede in HUUR: een Heel Lot f 20 — 00, Half f 10 — 00, Kwart f 5 — 00 en een Achtste f 2 — 50. Het GENERAAL CONTRA-BOEK wordt ten hunnen Kantore gehouden.

Groningen De Gekwalificeerde Collecteurs:
den 26 Junij 1826. S. J. VAN COEVORDEN & ZOON.

IEMAND, gewoon met PAARDEN OM TE GAAN en goed kunnende RIJDEN, VAST WERK verlangende, verwoege zich bij den DRUKKER DEZER.

B I J V O E G S E L,

BEHOORENDE TOT DE

GRONINGER COURANT,

van DINGSDAG den 27 Junij 1826. No. 51.

Op Woensdag den 28 Junij des jaars 1826, des middags te 12 uren, zal, onder nadere approbatie van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, door den Gouverneur der provincie Drenthe, of, bij deszelfs absentie, door een der leden van de Gedeputeerde Staten en in bijzijn van den Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat, aan het lokaal van het gouvernement te Assen, worden aanbesteed:

Het onderhoud tot ultimo December 1826, van den Straatweg der 1ste klasse, no. 1, tusschen Assen en de Punt.

Deze aanbesteding zal geschieden bij inschrijving en opbod.

Het bestek, op hetwelk de bovengemelde aanbesteding zal plaats hebben, zal, boven en behalve aan het lokaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, te 's Gravenhage en Brussel, en aan dat van het Gouvernement der provincie Drenthe, te Assen, ter lezing liggen, in 's Gravenhage, in de voornaamste logementen; te Assen, in de Stads Herberg; te Meppel, aan den Galgenkamp; te Coevorden, in de Koppel Paarden; te Hoogeveen, bij van Slooten; te Smilde, bij Koster; te Beilen, bij Scheuning; te Dieverburg, bij ten Wolde; aan de Punt, bij Poppers; te Groningen, bij van der Molen; te Steenwijk, bij Schutte-laar; te Zwartzluis, bij de Weduwe Somer, en te Vollenhove, bij van Smirne, voor de poort.

Zijnde nadere informatie te bekomen bij den fungerenden Hoofd-Ingenieur in de provincie Drenthe, te Assen.

De Administrateur voor de Waterstaat:
E W I J K.

De Administrateur voor den Waterstaat verwittigt hiermede de gegadigden, dat, de op den 23 Mei jl., te Groningen gedane aanbesteding, wegens het gedeeltelijk ophoogen, verbreden en bepuinen van den 1sten zijtak des grooten wegs der 1ste klasse, no. 1, van Amsterdam naar de Hanoversche grenzen, voor zoo ver dezelve begrepen is tusschen de stad Groningen en Stroobos, ten gevolge van den hoogen aannemings-prijs, niet hebbende kunnen worden goedgekeurd, dezelve werken mitsdien op nieuw in het openbaar en op hetzelfde bestek zullen worden aanbesteed, op Dingsdag den 11den Julij aanstaande, te Groningen, des voormiddags te 10 uren, in het bijzijn van den Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat in de provincie Groningen.

De Administrateur voor den Waterstaat:
E W I J K.

Op Vrijdag den 30 Junij 1826, des voormiddags te elf uren, in het Provinciehuis te Groningen, zal door den Gouverneur van de Provincie Groningen, of, bij deszelfs afwezigheid, door een der Leden van de Gedeputeerde Staten, onder nadere approbatie, worden aanbesteed:

1.) Het gedeeltelijk vernieuwen van het westelijk hoofd, aan de Haven van de Zolkamp.

2.) Het maken van nieuw houten Schermwerk langs den Oever van het Reitdiep, ten noorden van de Zolkamp.

3.) Het maken van nieuw houten Schermwerk langs den Oever van het Reitdiep, ten zuiden van de Zolkamp.

4.) Het doen van vernieuwingen en reparaties aan en het onderhouden van al de werken, behorende tot de Haven van de Zolkamp, tot den 1 Julij 1827.

5.) Het repareren en onderhouden van de Spilsluizen en aanhooren van dien, te Groningen, van den 1 Julij 1826 tot den 1 Julij 1827.

Deze aanbestedingen zullen geschieden bij inschrijving en opbod.

De bestekken, op welke de bovengemelde aanbestedingen zullen plaats hebben, zullen, boven en behalve aan de lokalen van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken in 's Gravenhage en te Brussel, en in het Provinciehuis te Groningen, ter lezing liggen: te Groningen, in den Doelen, in den Toelast, in den Gouden Roemer, bij de Kasteleins van der Molen, Eekhoff en van der Nap, alle aan de Groote Markt; voorts in de Nieuwe en in de Oude Munster en in het Blaauwe Paard; te Winsum, bij den kastelein Borgman; te Uithuizen, in de Roos; te Onderendam, in het Zijlvestershuis; te Appingedam, bij den kastelein Joesten; te Delfzijl, bij van Bergen; te Stroobos, in het Tolhuis; te Zuidhorn, bij den kastelein de Jongh; te Leeuwarden, in de Valk, in het Hoogehuis en in het Harlinger Veerhuis; te Oudeboorn, in 's Lands Welvaren; te Harlingen, in het Heeren Logement; in de Paauw en in de Makkumer Wagen; aan de Lemmer, in de Wildeman; te Dokkum, in het Wapen van Amsterdam, bij de Woudpoort en in het Wapen van Groningen; te Sneek, bij den kastelein Remkes; te Giezendam en Sliedrecht, in de Regthuizen aldaar.

Zullende voor de aanbesteding, des noodig, aanwijzing in loco worden gedaan, als mede bij den fungerenden Hoofd-Ingenieur C. van der Poel, te Groningen, nadere informatie te bekomen zijn.

Groningen
den 15 Junij 1826.

De Gouverneur voornoemd:
G. W. VAN IMHOFF.

De GOUVERNEUR van de Provincie Groningen herinnert de belanghebbenden aan de bepalingen der wet van den 8 November 1815, no. 36 (Staatsblad no. 51), volgens welke alle schuldvorderingen, betreffende den dienst van het afge-loopen jaar 1825, vóór den 1 Julij aanstaande, moeten zijn ingediend, en noodigt de pretensiehouders ten laste van 's Rijks kas over evengemeld dienstjaar uit, om hunne declaraties bij hem Gouverneur in te dienen, vóór den 1 Julij 1826, daar zij anders geene betaling kunnen bekomen.

Groningen
den 12 Junij 1826.

De Gouverneur voornoemd:
G. W. VAN IMHOFF.

CURATOREN van de Hooge School te Groningen roepen bij deze op alle houders van pretensien, ten laste het Rijk, wegens leverancien ten behoeve der voorschreven Hooge School, over den dienst 1825, om hunne declaraties, in den vereischten vorm, bij Curatoren voornoemd in te leveren, vóór den 1 Julij aanstaande, en zulks uit hoofde zij bij eene latere inzending geene betaling voor hunne pretensien kunnen erlangen.

Groningen
den 12 Junij 1826.

Op last van Curatoren voornoemd:
A. L. WICHERS, Secret.

A D V E R T E N T I E.

De STEDELIJKE SCHOOLCOMMISSIE in de Stad Groningen noodigt bij deze de genene, die genegen mogten zijn, den Post van Fransche Kostschoolhouderesse voor jonge Jufvrouwen te dezer Stede, welke door het ontslag, aan A. S. Gehle, op haar verzoek verleend, open staat te vallen, waar te nemen, zich ten dien einde vóór den 15 Julij aanstaande aan te geven en hunne Akten van algemeene toelating en bewijzen van goed zedelijk gedrag franko in te zenden ter dezer Stads Secretarie, alwaar de Sollicitanten, ten aanzien der Voorwaarden, de noodige inlichting kunnen bekomen; zijnde aan dezen Post een vast jaarlijksch Traktement van f 650 — 00 verbonden; en zullende de tijd en plaats van het te houden vergelijkend Examen nader worden opgegeven.

Groningen
den 7 Junij 1826.

Namens de Stedelijke Schoolcommissie:
R. L. O H M A N, Secret.

De COMMISSIE VAN ONDERWIJS voor de Provincie Groningen brengt bij deze ter kennis der belanghebbenden, dat zij in staat gesteld is om, in plaats van de te voren uitgeloofde twintig gouden dukaten, indien dit door den bekroonden verkozen wordt, een gouden medaille van die waarde toe te kennen aan hem, die voor Paaschen 1827 de beste en voldoende geoordeelde Natuurlijke Historie dezer Provincie aan haar zal inzenden, alsmede, dat zij onder haar opzigt heeft laten vervaardigen eene Geologische en Geognostische kaart dezer Provincie, ter aanwijzing der grondgesteldheid in onderscheidene oorden van dit gewest, dat deze kaart eerlang zal worden uitgegeven, doch dat dezelve inmiddels gedurende de maanden Junij en Julij, iederen Woensdag van 12 tot 1 uur, te zien zal zijn

in het lokaal in de St. Jansstraat alhier, nog dienende tot berging van een gedeelte van het kabinet van Natuurlijke Historie der Hoogeschool, en zulks zoo wel tot onderrigting van hen, die van deze kaart dadelijk gebruik verkiezen te maken, als om, door het vernemen der aanmerkingen, die men verzocht wordt daarover schriftelijk aan den ondergeteekende in te zenden, dezelve vóór de uitgave tot de meestmogelijke volkomenheid te brengen.

TH. VAN SWINDEREN,
Secretaris.

De graaf van Mier, buitengewoon gezant en gevolmachtigd minister van Z. M. den Keizer van Oostenrijk bij het hof der Nederlanden, heeft eene nota, gedagteekend den 14 Februarij 1826, over de scheepvaart op den Rijn ingeleverd, waarbij het stelsel van Pruisen, dat die scheepvaart tot in zee moet vrij zijn, wordt verdedigd, niet alleen, maar ook te keunen gegeven, dat aan de zijde van Nederland geene onderhandelingen ter dezer zake te pas komen; dat hetzelfde, in afwachting van hetgeen andere belanghebbenden doen zullen, van hare zijde de vrije scheepvaart dadelijk moet verzekeren, daar de verbodene Mogendheden die vrijheid hebben bepaald, toen zij Nederland aan het Huis van Oranje afstonden. Deze nota is geplaatst in het Frankfurter dagblad. Thans vindt men in datzelfde blad, tot wederlegging van dezelve, eene diplomatische nota van Z. Exc. den heer baron Verstolk van Soelen, minister van buitenlandsche zaken van Z. M. den Koning der Nederlanden, gedagteekend uit 's Gravenhage den 12 April, waarvan wij hier eerst zullen mededeelen hetgeen in dezelve omtrent de laatste stelling gezegd wordt. Zie hier dit gedeelte:

De Koning heeft van de aangehaalde regels met even veel bevreemding als leedwezen kennis genomen.

Zeer getroffen daarover, dat dezelve afkomstig zijn van een kabinet, welks staatkunde meestal met die der voormalige republiek en het tegenwoordige Koninkrijk in overeenstemming was, heeft Z. M. den ondergeteekende zeer uitdrukkelijk gelast, om te protesteren tegen gezegden, die even onbestaanbaar zijn met de waardigheid zijner kroon en de onafhankelijkheid der vroegere Vereenigde Provinciën der Nederlanden, als strijdig met het volkeren- en staatsrecht van Europa, met den loop der gebeurtenissen en met de trakaten, mitsgaders met het grondbeginsel van legitimiteit, in deszelfs toepassing op de dynastien en Staten, den grondslag der wederopbouw, in 1813, 1814 en 1815, van het Europeesch staatsgestel. Tevens heeft de Koning hem gelast, zich te onthouden van deelneming aan discussien, waarbij men zou willen daargestellen, dat de Souvereiniteit der Vereenigde Nederlanden, ook naar kortstondig, aan eene vreemde Mogendheid zou overggaan zijn.

Zich bij deze van den last zijnes doorluchtigen Souvereins kwijtende, heeft de ondergeteekende zijn protest door het volgende verzoeg te staven:

Lang voor het congres van Westfalen, had de republiek, onder de leiding der Vorsten van het Huis van Oranje, hare onafhankelijkheid verworven en betrekkingen met vreemde Mogendheden aangegaan. Bij den vrede van Munster werd hare vrijheid door den voormaligen Souverein des lands erkend. Toen in 1795 de Fransche legers haar grondgebied overmeesterd hadden, werd, bij een traktaat met Frankrijk, hare Souvereiniteit gewaarborgd. In Februarij 1810 waakte het Hollandsche ministerie ter handhaving van de onschendbaarheid des Koninkrijks, door middel van een formeel protest, gericht tegen den aantogt van de Fransche armée, welke hetzelfde destijds zou bezetten.

Bij den, weinig maanden daarna, voorgevallen troonsafstand van het hoofd des Hollandschen gouvernement, werd uitdrukkelijk de Souvereiniteit van Holland voorbehouden, waarvan de uitoefening zich weldra de facto opgeschort vond door de vereeniging des Koninkrijks met Frankrijk. Maar die vereeniging, enkel het gevolg van een Keizerlijk dekreet, en geenszins op eenig traktaat tusschen de beide Staten gegrond, vermogt de regten van Holland niet te benadeelen, hetwelk, bij de onderlating der noodlottige uitwerkselen van het overwigt des Franschen Keizerrijks, het lot van alle Mogendheden des vastenlands deelde. De veldslag van Leipzig baande den verbondenen legers den weg der landen, tusschen de Elve en de grenzen der voormalige Vereenigde Provinciën gelegen. Naauwelijks hadden zich eenige veldontdekkers aan den Yssel vertoond, of de Hollanders hernamen reeds het gebied hunner onafhankelijkheid. De beweging, welke hierop uitsloeg, ontstond allereerst te Amsterdam weinige uren daarna in 's Gravenhage, in tegenwoordigheid der Fransche bezetting.

Vergeefs had Holland in 1810 met zorgelijke blikken omgezien naar eenige Mogendheid, welke het vermogen aan den wil paarde, om hare vereeniging met Frankrijk voor te komen. In 1813 hervonden de verbondene legers, terwijl zij de Nederlanden binnen trokken, een vrij volk. De belegering of blokkade van verscheidene vestingen, welke, even als in Duitschland en elders, nog in den magt van den vijand waren, viel 's lands krijgsmagt ten deel. Verre van hetgeen, bij het bedwingen van andere aan de dapperheid der vreemde legers te danken is, te miskennen, achten de Hollanders, even zeer als de geheele wereld, al wat aan de grooemoedigheid en volharding der doorluchtige verbondene Souvereinen, bij de verlossing van Europa, verschuldigd is, te diep in de jaarboeken van 1813 en 1814 gegrift, dan dat zulks uit het nadeel van eenen onafhankelijken Staat zou behoeven gezocht te worden. Terwijl de onpartijdige geschiedenis dezen roem onvervreemdbaar zal noemen, zal zij er bijvoegen, dat door de wisselvalligheid der omstandigheden, Holland in den herfst van 1813 in gelijk geval verkeerde, als Oost-Duitschland en Italie bij het einde van den veldtogt van 1812, en dat hare geografische ligging haar alleen belettede, zich te voegen bij eene coalitie, welke zich aan de overzijde van Europa gevormd had, en nie-teenstaande den snellen loop der gebeurtenissen, eenigen tijd behoefde, om zich met de Vereenigde Provinciën der Nederlanden in betrekking te stellen. Zij zal zeggen, dat de bezetting dezer provinciën, zoo dezelve zich aan de zijde van Frankrijk gevoegd hadden, in den winter van 1813, op 1814 niet had kunnen gebeuren; dat de verdediging van Holland noodzakelijker wijze op den uitgang van den oorlog zou invloed gehad hebben; dat integendeel de opstand der Vereenigde Provinciën der verbondene legers in het laatst van 1813 den toegang tot Holland en België opende in een oogenblik, dat, zoo als uit de rapporten der afgezondenen van de Hollanders aan de geallieerde bevelhebbers blijkt, deze nog geenszins besloten hadden er binnen te trekken, en dat, zoo er nog eenige twijfel kon overblijven ten aanzien van de bewezen en ontvangene diensten tijdens de algemeene schokking der volken in 1813 en 1814, de Nederlanden gewis ver boven hunne verplichting gingen in den veldtogt van 1815, die het werk van die van 1813 en 1814 moest voltooien; toen zij, juist omgekeerd als bij gebeurtenissen van 1813, de voorhoede van Europa uittakten, en door het getal der in het veld gebragte troepen, door hunne, het tooneel van den oorlog geworden haardsteden, door de zonder ontgeltenis geleverde levensmiddelen aan het grootste gedeelte der op hunnen bodem strijdende verbondene legers, door de inrigting der hospitalen, en vooral door het vergoten bloed van den vermoedelijken troonsopvolger en van hunne burgers, naar gelang van hunne bevolking en middelen, zoo niet meer, ten minste zoo veel als eenige andere Staat tot heil en de verlossing van Europa bijdroegen.

Zal het nu nog noodig zijn verdere bewijzen bij te brengen, dat de onafhankelijkheid der Nederlanden te Quatre-Bras en Waterloo uit geene met 's volks aard minder overeenkomende bron ontsproot, dan te Malplaquet en Fontenoi, in de vlakten van België in 1793 en 1794, en op zoo vele andere slagvelden, waar de republiek zich de getrouwe bondgenoot van het huis van Oostenrijk beroonde, en haar bloed en hare schatten voor het Europeesch evenwigt opofferde?

Van stonden aan dat de Vereenigde Nederlanden, naar het beginsel der staatsherstelling, het gebied hunner Souvereiniteit hernemen hadden, werd hunne onafhankelijkheid als een staatkundig axioma beschouwd. Niemand dacht er aan om dezelve bij een traktaat te erkennen, formaliteit welke hunne regten eerder verkort, dan blijkbaar zou gemaakt hebben, en het corps diplomatique vereenigde zich dadelijk in 's Gravenhage bij den Souvereinen Vorst. De geloofsbriefen van den Britschen ambassadeur waren gedagteekend van den 8 December 1813; die van den eersten gezant van Zijne Pruisische Majesteit zijn van den 24 derzelfde maand gedagteekend. Bij die van den heer Pruisische gezant van Oostenrijk van den 26 Februarij 1814, betuigt Z. H. de prins van Metternich het verlangen van Z. M. den Keizer, om zodra mogelijk, door de herstelling der legatie in Holland, de weder aanknooping der vriendschapsrekking te bevestigen, die het Weener hof zoo lang aan Holland verbonden hadden. Bij de geloofsbriefen van den Russischen gezant, merkte Z. M. Keizer Alexander, glorieuser gedachtenis, aan, dat door de gelukkige omstandigheden, de oude betrekkingen tusschen Rusland en Holland met der daad hersteld waren, alzoo te kennen gevende, dat dezelve nooit van regtswege waren afgebroken geweest.

Den 28 Maart werd, ten gevolge eener uitnoodiging aan den heer Prorast en andere staatsgezanten van dien tijd, door het corps diplomatique de voordrag: van de constitutie aan de groote vergadering, vertegenwoordigende de Vereenigde Provinciën, bijgewoond. De staatsregeling aangenomen zijnde, werd die gebeurtenis aan de hooge Bondgenooten medegedeeld, en Zijne Keiz. en Ap. M. wenschte, bij eenen kabinets-brief uit Parijs van den 25 April 1814, den Koning, toen nog Souvereinen-Vorst, geluk met de aanname der constitutie door de vergadering, gelijk de brief zich uitdrukte, van de vertegenwoordigers der Hollandsche na tie. Den 12 April had Z. K. H. de Prins-Regent van Engeland eenen brief in denzelfden geest geschreven.

Dit alles gebeurde voor dat het enigzins zake kon zijn van het vredetraktaat, dat later den 30 Mei 1814 gesloten werd. Volgens art. 6 van dit traktaat zou Holland, onder de Souvereiniteit van het Huis van Oranje geplaatst, vermeerdering van grondgebied ontvangen. Om nu vermeerdering van grondgebied te ontvangen, moest hetzelfde als een Souvereine Staat bestaan. In plaats van te zeggen, dat hetzelfde onafhankelijk zal zijn, gaat men van het beginsel uit dat hetzelfde zulks is, en dat hetzelfde is en niet zal geplaatst worden onder de Souvereiniteit van het Huis van Oranje. Men spreekt van den titel en de uitoefening dezer Souvereiniteit als daargesteld en de enige nieuwe bepaling is, dat de Nederlanden niet zullen kunnen toebehooren aan eenen Vorst, die eene vreemde kroon draagt of geroepen is te dragen, en dat Holland vermeerdering van grondgebied zal ontvangen.

Het is zeer opmerkelijk, dat men bij hetzelfde artikel, waar het zake is van de onafhankelijkheid van Duitschland, Zwitserland en Italië, den toekomende tijd gekozen heeft, door te zeggen, even als of het eene nieuwe bepaling gold: de Staten van Duitschland zullen onafhankelijk zijn; Zwitserland zal, onafhankelijk, voortgaan zich zelf te regeren; Italië zal, buiten de grenzen der landen, die aan Oostenrijk komen, uit Soevereine Staten bestaan; zonder dat daaruit echter kan afgeleid worden, dat de Sovereiniteit der landen middelerwijl aan de hooge Bondgenooten was overgegaan. Bij de akte van den 21 Juli 1814, handelt men met Holland als met eene onafhankelijke Staat; de acht artikelen in het protocol der in de maand Juni 1814 gehoudene conferentie tusschen de ministers der hooge verbondene Mogendheden, vermelden de reeds in Holland daargestelde constitutie; reeds den 25 April 1815 trad den Koning toe tot het alliantie-traktaat, den 25 Maart 1815 tusschen Oostenrijk, Grootbrittanje, Pruisen en Rusland gesloten. Den 19 Mei 1815 werd te Londen de overeenkomst nopens de Russische leening in Holland tusschen de Nederlanden, Grootbrittanje en Rusland gesloten; eindelijk wordt bij het traktaat van den 31 Mei 1815 tusschen den Koning der Nederlanden, Engeland, Oostenrijk, Pruisen en Rusland het verlangen betuigd, om de Vereenigde Provinciën en eene evenredigheid te brengen, waardoor dezelve in staat geraken, om met eigene middelen hare onafhankelijkheid te handhaven, en bij art. 1 van hetzelfde traktaat wordt de reeds in staatsregeling der Vereenigde Provinciën begrepen orde van opvolging aangenomen.

Deze onderscheidene traktaaten, welke allen de akte van het Weener Congres voorafgaan, erkennen dus de onafhankelijkheid der Vereenigde Provinciën als reeds bestaande, en dat van Parijs sluit uitdrukkelijk de Sovereiniteit der vier hoven uit, door Holland te vermelden als onder het Huis van Oranje geplaatst.

Wat deze Sovereiniteit betreft, die heeft de Koning, naast de Voorzienigheid, te danken aan het bloed door zijne voorvaders voor het Vaderland vergoten, aan den roem, welken hetzelfde verworven, en aan het welzijn, dat hetzelfde onder hunne leiding genoten heeft, aan de naauwste betrekkingen in den loop der eeuwen tusschen hen en de natie gevestigd, aan de oude regten van zijn Huis, en aan het vertrouwen, mitgaders de vrije keus van een vrij volk. Zij dagteekent geenszins van de op den 21 Juli 1814 aangenomene vereeniging, welke slechts België betreft, maar van de aankomst des Konings in Holland op den 30 November 1813, van den 2 December deszelfden jaars, dag waarop Z. M. te Amsterdam als Souverein werd geproclameerd, en van den 29 Maart 1814, tijdstip der bekrachtiging en afkondiging der grondwet; gebeurtenis, welke, gelijk boven vermeld is, aanleiding gaf tot briefven van gelukwensching van de hooge Bondgenooten aan den Souverein Vorst. Nimmer zou Z. M. de Sovereiniteit der Vereenigde Provinciën aangenomen hebben, indien zij haren oorsprong uit een vreemd bondgenootschap had moeten nemen, hoe vernogend dit ook mogt geweest zijn, en hoe grootmoedig de hoofden daarvan waren, en Hoogstdezelve zou de gedachte eener vermeerdering van grondgebied verre van zich verwijderd hebben, welke zou hebben moeten gekocht worden ten koste der waardigheid van den grond, waar de asch zijner voorvaders rust. Hoogstdezelve weet, dat de Staat, die naarmate zijner bevolking en uitgestrektheid, meer dan eenige andere, in vroegere en latere dagen, op het toneel der wereld is gekenmerkt door zijne overheden, zijne legerhoofden en zijne zeelieden, door den hoogen trap van beschaving, welken dezelve bereikt heeft, en waarvan de oorsprong tot de dageraad der latere eeuwen opklimt, door zijne nijverheid, zijnen handel, zijne koloniën, zijne vorderingen in wetenschappen, letteren en kunsten, door zijne pogingen tot behoud van het Europeesch evenwigt, en door de werkdadige oplossing der grootte staatkundige vraagstukken, zoo als daar is om door andere middelen de weinige uitgestrektheid der statistieke hulpbronnen der republiek goed te maken, en de grootste staatkundige en burgerlijke vrijheid met de openbare rust, de bestendigheid der instellingen en regten, mitgaders de handelingen des gouvernementes, in overeenstemming te brengen; dat een Staat, die 30 jaren voor de vrijheid gestreden heeft, die zijnen grond der elementen heeft ontweiddig, en die meer dan eens tot het getal der scheidslieden van Europa heeft behoord; dat zulk een Staat niet ontard, en noch het levensbeginsel van zijn bestaan, noch zijnen rang onder de volken verliest, omdat hij kortstondig, met bijna geheel het Europeesch vasteland, door den zegewagen van een veroveraar werd overreden, en dat hij, toen het de herneming van het gebied zijner onafhankelijkheid en de regeling van zijn bestuur naar de tegenwoordige omstandigheden van Europa gold, geenszins de toestemming van den vreemdeling opzigtens het regt behoeft, en dat de eertijds volgehoudene worsteling ter vestiging van de vrijheid der Vereenigde Provinciën in allen gevalle de kwestie der daad ten minste twijfelachtig zou gemaakt hebben. — De Koning, aan dat beginsel vasthoudende, zal zorgen, der toekomende eeuwen de groote voorbeelden, hem door zijne voorvaders gegeven, ongeschonden over te leveren, en Z. M. vereert te zeer hunne nagedachtenis, om immer gezegden te erkennen, die even zeer zijne waardigheid als die der volken onder zijnen schepter benadeelen, van welker welzijn, zoo wel als van den rang die hun in de wereld toekomt, Hoogstdezelve rekenschap verschuldigd is aan de Voorzienigheid, welke ze hem toevertrouwd.

Wat het onderwerp, de scheepvaart op den Rijn, meer bijzonder betreft, leest men in de nota van Z. Exc. den heer baron Verstolk van Soelen, het volgende:

Ten einde meerdere duidelijkheid en naauwkeurigheid te geven aan de hem opgedragene beantwoording van bovengemelde nota (die van den Oostenrijkschen minister) en het onderzoek daarvan gemakkelijk te maken, zal hij de vrijheid nemen telkens die gedeelten van de nota van het Weener hof aan te halen, waarop zijne aanmerkingen betrekking hebben, en waarvan de uitgebreidheid door den aard van het geschil zal geregtvaardigd worden.

Oostenrijk. „Het is uit de gelijktijdigheid van deze dubbele bepaling blijkbaar, dat onder andere voorwaarden, welke de verbondene Mogendheden gesteld hebben op de vereeniging van België, deze aanwas van grondgebied, van hare zijde, zelfs voor de oprigting van het Koninkrijk der Nederlanden, is verbonden geworden met de bovengemelde vrije scheepvaart op den Rijn. Er kan voorzeker geen directer en stilliger verbindtenis bestaan, dan die, welke in verband staat met de vorming van eenen Staat en die in het tegenwoordige geval, ten allen overvloede bekrachtigd is door de toetreding van Z. M. den Koning der Nederlanden tot het traktaat van Parijs en de akte van het congres van Weenen.”

Deze toetreding van het Nederlandsche gouvernement, op den 20 October 1815, heeft deze bepaling voor hetzelfde verplichtende gemaakt; die van den 25 April 1815 tot het traktaat van den 25 Maart 1815, was slechts tegen Napoleon Buonaparte gerigt; maar de Sovereiniteit van het Huis van Oranje over Holland dagteekende reeds van den herfst van 1813 en de vereeniging van België, om met Holland het Koninkrijk der Nederlanden uit te maken, sluit aan het traktaat van den 31 Mei 1815. Beiden bestonden dienvolgens reeds voor de verbindtenis, waarvan hier de vraag, en welke enkel het gevolg is van de hierboven gemelde toetreding, dezelve zijn in geen geval verbonden aan de vorming van den Staat, noch aan de vermeerdering van grondgebied.

Indien Holland, hetwelk reeds sedert den herfst van 1813 hare onafhankelijkheid hernomen had en de geheele Nederlanden, welke bij het traktaat van den 31 Mei 1815 en reeds vóór dit traktaat vereenigd waren, niet later, namelijk den 20 October 1815, waren toetgetreden tot de akte van het Weener congres van den 9 Juni 1815, gesloten ten gevolge van het traktaat van Parijs van den 30 Mei 1814, tot hetwelk de Nederlanden niet dadelijk zijn toetgetreden, zouden de bij deze traktaaten vastgestelde verplichtingen, opzigtens de scheepvaart op den Rijn, het Koninkrijk der Nederlanden niet gebonden hebben. De oude Vereenigde Provinciën bevonden zich meer bijzonderlijk buiten de traktaaten van Parijs en Weenen, tot op den oogenblik van hare toetreding; en wat de vereeniging met België betreft, het traktaat van den 31 Mei 1815 bepaalt daartoe geene voorwaarde van vrije scheepvaart op den Rijn. Is het nog noodig hierbij te voegen, dat de bekrachtiging van een traktaat tusschen derden gesloten en door een onafhankelijke Souverein, wiens belangen daarin betrokken zijn, gegeven, geenszins overbodig is, dan alleen bij de wet van den sterkste, tot vernietiging van welke het doorluchtig Huis van Oostenrijk zoo krachtadig heeft bijgedragen.

Zoodanig was, sedert het jaar 1815, woordelijk de verbindtenis, door het Koninkrijk der Nederlanden op zich genomen.”

De Nederlanden hebben eerst eene verbindtenis, ten opzichte van de scheepvaart op den Rijn, aangegaan, toen zij tot de akte van het Weener congres den 20 October 1815 toetraden.

Het Nederlandsche gouvernement had den invoer verboden en de regten van doorvoer verhoogd, van eene menigte artikelen van handel en ging nog voort den mond van den Rijn, voor den algemeenen handel gesloten te houden.”

Het Nederlandsche gouvernement heeft, zoodra hetzelfde in 1813 het gebied der Sovereiniteit had hernomen en uit kracht van deszelfs zeerechten, onafhankelijk van de scheepvaart op den Rijn, waarvan eerst verscheiden maanden daarna bij de verbondene Mogendheden de vraag was en eerst twee jaren later bij de Nederlanden, tijdens hunne toetreding op den 20 October 1815, de zeer gematigde regten van doorvoer van 1725 weder ingevoerd. Later verhoogd, zijn zij, volgens het thans in werking zijnde zeer liberale tarief van 1822, verminderd op een pCt. en daar beneden. Te Mentz heeft de commissaris der Nederlanden, zoo als hierna zal aangetoond worden, nog veel voordeliger aanbiedingen gedaan.

Nooit heeft het gemelde gouvernement deszelfs eigen belangen zoo zeer miskend, om den mond van den Rijn voor den algemeenen handel gesloten te houden. „Van dat tijdstip af maakt het beginsel van de onschendbaarheid der traktaaten, het der Mogendheden, welke de Europeesche verdragen van de jaren 1814 en 1815 teekenden en waarborgden, ten pligt, aan het Nederlandsch ministerie verzoeken te doen, ten einde eene zoo billijke vordering gerechtigheid te doen wedervaren.”

Even zoo als men zulks moest verwachten, heeft het Nederlandsche gouver-

nement onder de waarborgende hoven van de verdragen der jaren 1814 en 1815 er aangeetroffen, die met zijne beginselen instemmen en de met die van het Gravenhaagsche hof overeenstemmende uitlegging, welke Frankrijk aan de onderhavige traktaaten heeft gegeven, neutraliseert die van de overige waarborgers. (Frankrijk houdt de zijde van Nederland bij de verklaring der bepalingen omtrent de vrije scheepvaart op den Rijn).

Oostenrijk. „Eene dusdanige redenering zou tot niets minder leiden dan eene stellige en volstrekte verbindtenis, gelijk het 5 artikel, dat een der eerste gronslagen der oprigting van het Koninkrijk der Nederlanden uitmaakt, bevat, in eene voorwaardelijke en willekeurige belofte te veranderen. Indien het werkelijk geoorloofd was, zich op dusdanige wijze van eene stellige en bepaalde verplichting, welke als wederzijds verbindend tusschen het Koninkrijk der Nederlanden en de verbondene hoven is vastgesteld geworden, te ontslaan, dan zou het in de magt der ministers des Konings staan, zich alzo voor altijd de bevoegdheid toe te eigenen, den Rijn, tegen de letter van de tractaten, naar willekeur gesloten te houden, aangezien zij steeds zouden kunnen aanvoeren, zoo als zij thans doen, dat deze of gene verplichting betrekkelijk den Rijn niet is vervuld geworden; aangezien het alsdan van hen zal afhangen het invoeren van een reglement op de scheepvaart te verhinderen; aangezien eindelijk, dat door de bevoegdheid, welke het Nederlandsche gouvernement, even als de andere Staten langs den Rijn-oever bezit, om bij eene gemeenschappelijke overeenkomst alles te helpen regelen, wat deze scheepvaart betreft, het van hen zou afhangen, deze bevoegdheid zoo verre uit te strekken, om zelfs dat nog te willen regelen, hetgeen reeds door de Mogendheden is vastgesteld, toen zij, vóór alles, de vrije scheepvaart op den Rijn van het nieuwe Koninkrijk hebben gevorderd.”

Volgens art. 32 van het reglement, betrekkelijk de scheepvaart op den Rijn, kan de nieuwe orde van zaken, aangaande deze scheepvaart geen aanvang nemen, alvorens het eind-reglement, door de hoofdcommissie te vervaardigen, de bekrachtiging der Rijn-oever-Staten zal ontvangen hebben. Het geldt hier dus geene redenering, maar de toepassing eener bepaling, omtrent de scheepvaart op den Rijn, welke de Nederlanden niet meer bindt, dan de andere Oever-staten, en waarvan gevolglijk de uitvoering gelijktijdig moet plaats hebben. Wijders, kan het Nederlandsche gouvernement, naar hetgeen de ondergeteekende reeds de eer had hier voren aan te merken, niet erkennen, dat het 5 artikel van het traktaat van Parijs een der eerste gronslagen der oprigting van het Koninkrijk uitmaakt.

Hoe kan men, in de eerste plaats, begrijpen, dat eene bepaling, zoo als die van het 5 artikel, welke gemeenschappelijke verplichtingen oplegt aan verscheiden Staten langs den Rijn en geene uitsluitende, noch bijzondere verplichtingen alleen voor Holland bevat, eenen dusdanigen grondslag heeft uitgemaakt? In de tweede plaats, daar de onafhankelijkheid der oude Vereenigde Provinciën der Nederlanden, met de bevoegdheid, waarvan zij gebruik gemaakt hebben, om eene Monarchale constitutie daar te stellen, lang voor het traktaat van Parijs en voor de akte van het Weener congres heeft bestaan, en met het eene noch het andere iets gemeens heeft, kon het 5 artikel des traktaats van Parijs ten hoogste niets meer behelzen, dan eene der eerste gronslagen voor de vereeniging van België met deze Provinciën. Maar voorondersteld, dat aan dezen grondslag voor de gemelde vereeniging, aanvankelijk door de hooge Bondgenooten zij gedacht, is het toch eene daadzaak, dat het traktaat, den 31 Mei 1815, nopens deze vereeniging met Holland gesloten, geen enkel woord van de scheepvaart op den Rijn gewaagt, en dat bij gevolg deze gedachte, als zij bestond, geenszins de Nederlanden betrof. Overigens hebben deze, bij derzelver toetreding tot de akte van het Weener congres, gemeend even zeer de voordeelen, welke haar deze akte verzekerde, te zullen genieten, als de voorwaarden te vervullen, die daaraan verbonden zijn. De verbindtenis tot de eersten was niet minder stellig, niet minder bepaald, dan die tot de laatsten. Niets toch is meer overeenkomstig het regt der volkeren en de geschiedenis der traktaaten, dan dezelve op een gelijken voet te stellen, en het genot van de voordeelige bepalingen van een traktaat te vorderen, ter zelfder tijd als men zich genegen verklaart de bezwarende voorwaarden daarvan te vervullen, voornamelijk wanneer het eene en het andere dezelfde zaak betreft, zoo als hier het geval is met de scheepvaart op den Rijn. Zonder twijfel was de belofte aan de zijde der Nederlanden, betrekkelijk de vrije scheepvaart op den Rijn, een gevolg van hunne toetreding tot de akte van het Weener congres, voorwaardelijk, doordien zij de uitvoering vooronderstelde der voor de Nederlanden voordelinge bepalingen in deze akte vervat; maar dezelve beweren geenszins, dat deze belofte willekeurig is, zoodra zij in het genot dezer vastgestelde voordelinge bepalingen zullen treden.

Volgens deze grondbeginselen, zegt men, zou het van het Nederlandsche gouvernement afhangen, de scheepvaart op den Rijn in deszelfs Staten te beleemmeren, door het vaststellen van een reglement te Mentz tegen te gaan. Maar hangt het dan minder van de Deutsche Oever-Staten af, om dezelfde middelen te belemmeren, ten einde de hindernissen, welke thans de Hollandsche scheepvaart op den conventionelen Rijn ondervindt, in het oneindige te verlengen? Waarom zou dan eene der twee partijen hare belangen in de waagschaal stellen, vóór dat zij verzekerd is, het genot van de overeengekomene vergelding te zullen hebben? en welke der twee partijen moet men vooronderstellen het meest genegen te zijn, om de afdoening van het te Weenen vastgestelde te bespoedigen: die welke begint, met uitsluitend de voordeelen daarvan te vorderen, of die, welke voorstelt om zich van stonden aan onledig te houden met al de artikelen, welke moeten ten uitvoer gebragt worden? Eindelijk, welke minder dubbelzinnige bepalingen van zijne goede gezindheid, om de te Weenen overeengekomene voorwaarden te vervullen, zou het Nederlandsche gouvernement kunnen geven, dan deszelfs aanbod om gelijktijdig de beide onderwerpen te behandelen, en dan vervolgen over te gaan tot de uitvoering van al hetgeen tot de scheepvaart op den Rijn betrekking heeft, een voorstel, dat alleen het Nederlandsche ministerie vrijpleit van de opvatting, als of het de bedoeling zou hebben, om het vaststellen van een reglement op de gemelde scheepvaart tegen te gaan? Wijders is het hier geen zake van eene verplichting van derden, aan zijde der Deutsche Oever-Staten, maar van eene bepaling, welke, door de aangenomene toetreding der Nederlanden, jegens dezelve, verbindend voor de gemelde Staten geworden is, en ten naauwste is verbonden met den last aan de Nederlanden opgelegd. Het een en het andere betreft de scheepvaart op den Rijn, en Holland heeft geen minder belang bij die op den conventionelen Rijn, dan de Deutsche Oever-Staten hebben bij de vrijheid van dien stroom tot aan de zee.

De ondergeteekende zal nog de vrijheid nemen aan te merken, dat de Nederlandsche regering in geenen deele verlangt iets te regelen, hetwelk reeds bij die traktaaten is vastgesteld, maar alleenlijk aanspraak maakt op de bevoegdheid om de uitvoering te verschuiven, van hetgeen tot bezwaar der Nederlanden is geregeld, tot zoo lang dezelve in het genot kunnen treden van de voordeelen welke hun bij dezelfde traktaaten zijn verzekerd geworden. De Nederlandsche regering heeft ten allen tijde hare aangegane verbindtenissen te striptelijk vervuld, dan dat zij thans zou ontkennen de vrije scheepvaart op den Rijn te hebben erkend; maar zij kan niet toestemmen, dat die vóór alles van haar zou zijn gevorderd geworden, en beschouwt de verplichting te dien opzichte aangegaan, mitgaders de regten op de voordeelen, welke haar bij het gemelde traktaat zijn geoorloofd, als dagteekende van het tijdstip van hare toetreding.

(Het Versolg hierna.)

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen hebben de Zetfel van het Brood en Boekweitten-Meel heden bepaald, als volgt:
Het grof Rogge-brood, van 4 ponden, f 0 — 28 cs., per pond, f 0 — 07
De grof Weitten-bol, — 5 oncen, — 0 — 09½ — — — — 0 — 18½
— Fransche-bol, . . . 3 — — — 0 — 11 — — — — 0 — 36
— Regel-wegge, . . . 3 — — — 0 — 10 — — — — 0 — 33½
— Holl. of Tarwe-bol, — 3 — — — 0 — 09½ — — — — 0 — 32
Het Boekweitten-meel, — — — — — 0 — 15
Groningen den 26 Juni 1826.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN I D D E K I N G E.
De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. L O W M A.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN, op de Beurs te Amsterdam, den 24 Junij 1826.
Werkel. Sch. 2½ pc. 51½ à 51½ Obl. Rusl. 5 pc. 97 à 97½ N. Leen. 1820, 5 pc. 7½ à 7½
Rest. uitg. Sch. . . 2½ à 2½ Russ. Inscr. 6 pc. 48½ à 48½ Id. 1825 Id. 5 — 7½ à 7½
Kansbiljetten, . . f 17½ à 17½ Obl. Met. . 5 — 85 à 85½ Lot. v dito, 5 — 7½ à 7½
Schldb. Synd. 4½ pc. 92½ à 93 Dito Sp. 1805, 5½ — 25½ à 26½ Nap. Fin. Nap. 5 — 69 à 69½
Hand. Maats. f 80 à 80½ „ „ 1807, 5½ — 25½ à 26½